

XXV.

Forflag til Lov

om

Patenter.

(Fremfat i Landstinget den 7de Oktober 1890 af Indenrigsminister Sjøgerslev.)

I.

§ 1.

Patent meddeles saavel Indlændinge som Udlændinge paa nye Opfindelser, der ere stiftede til at udnyttes i Industrien, og hvis Udøvelse ikke strider mod Lov, Sædelighed eller offentlig Orden.

Patent meddeles dog ikke paa Opfindelser, der bestaa i nye Lægemidler, Nærings- eller Nydelsesmidler eller Produkter, der fremstilles ad kemisk Wei, men derimod vel paa Opfindelser, der bestaa i nye Fremgangsmaader eller Apparater til Fremstilling af de nævnte Genstande.

§ 2.

Retten til at erholde Patent tilkommer alene Opfinderen eller den, til hvem hans Ret lovlig er overgaaet.

Søge flere Patent paa samme eller væsentlig samme Opfindelse, skal den, som først har indgivet Ansøgning, være fortrinsberettiget til at erholde Patent.

§ 3.

En Opfindelse anses ikke som ny, naar den paa den Tid, da Ansøgning om Patent indgives, allerede er bleven saaledes beskrevet i almindelig tilgængeligt trykt Skrift eller her i Landet er bleven bragt saa aabenlyst i Anvendelse, at Saglyndige ved de derigenem vundne Oplysninger ere i Stand til at udøve Opfindelsen.

§ 4.

Patent meddeles for et Tidsrum af 15 Aar, som regnes fra Ansøgningens Indlevering (jfr. § 14).

En Patenthaver, der vil erhverve Patent paa en af ham opfinden Forandring ved den i hans Patent omhandlede Opfindelse, kan paa den nævnte Forandring søge et Tillægspatent (jfr. § 5), hvilket udløber sammen med Hovedpatentet.

Vil nogen erhverve Patent paa en af ham opfinden Forandring ved en Opfindelse, hvorpaa en anden har Patent, kan et saadant Patent (Afhængigheds-Patent) meddeles ham, saafremt den angivne Forandring er saa væsentlig, at den i og for sig kan anses som en Opfindelse. Afhængigheds-Patentet skal indeholde en udtryffelg Henvisning